

Datum: 11-08-2023

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ
الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي
الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِعْمَلْ عَمَلًا مَرِيئًا يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَمُوتَ أَبَدًا وَاحْذَرْ حَذَرَ أَمْرٍ
يَخْشَى أَنْ يَمُوتَ عَدَاً

EVENWICHT TUSSEN DEZE WERELD EN HET HIERNAMAALS

Beste moslims! In een vers zegt Allah ﷻ het volgende: **“Zorg voor je hiernamaals door uit te geven van wat Allah jou heeft gegeven, maar vergeet je deel van deze wereld niet...”**¹ Volgens een overlevering zei de Profeet ﷺ het volgende: **“Werk als iemand die nooit zal sterven, maar bereid je voor op het hiernamaals alsof je morgen zult sterven.”**² Hiermee verklaarde hij dat de basisprincipes van de balans tussen dit wereldse leven en het hiernamaals moeten zijn: “werken in dit wereldse leven en voorbereiden voor het hiernamaals”.

Beste broeders en zusters! De sterke balans die ons geloof heeft vastgesteld tussen dit wereldse leven en het hiernamaals houdt niet in dat we het hiernamaals opofferen voor deze wereld, noch dat we deze wereld verlaten voor het hiernamaals. Het adviseert om gematigd te handelen tussen deze twee levens, om te vermijden om in extremen te vervallen en de middenweg te volgen.³ De Profeet ﷺ vroeg ooit aan een zieke metgezel hoe hij *du‘ā* deed. De metgezel antwoordde: “O Allah! Waar je me ook mee zult straffen in het hiernamaals, geef het me nu in deze wereld!” Hierop waarschuwde de Profeet de metgezel en adviseerde hem te smeken met de woorden: **“Oh Allah, geef ons goedheid in deze wereld en goedheid in het hiernamaals, en bescherm ons tegen de bestraffing van het Vuur!”**⁴ Op dezelfde manier waarschuwde de Profeet ﷺ ook enkele metgezellen⁵ die besloten hadden zich terug te trekken van

deze wereld en alleen te leven voor het hiernamaals, en zei: **“Degene die afwijkt van mijn levenswijze behoort niet tot mij.”**⁶ Hierdoor leerde hij ons dat matigheid niet alleen van toepassing is op onze aanbidding, maar ook op ons dagelijks leven.⁷

Geachte Moslims! Soms kunnen mensen vergeten dat deze wereld een beproeving en een toegangspoort is naar het hiernamaals. Sommigen kunnen zichzelf onthouden van legitieme wereldse genoegen in de naam van het hiernamaals. Anderen kunnen door hun eigen misvattingen extreme praktijken aan het geloof toeschrijven en het verdraaien tot geweld en wreedheid. Weer anderen kunnen religie beperken tot formaliteiten door het los te koppelen van de praktische dimensie van het dagelijks leven. Het is duidelijk dat al deze misvattingen het resultaat zijn van een verkeerd begrip van de exemplarische normen en de ware betekenis van de islamitische identiteit die onze Profeet de mensheid heeft voorgeleefd. In feite heeft Allah ﷻ alles in het universum in evenwicht geschapen.⁸ Ten tijde van extremen heeft de mensheid dringend een roep om evenwicht nodig. Maar we mogen niet vergeten dat dit evenwicht niet alleen met woorden kan worden bereikt. Een evenwicht wordt bereikt met een stevige en onwankelbare overtuiging, zuivere harten en onvermoeibare zielen.

Gerespecteerde Gelovigen! Laten we het evenwicht dat ons is geleerd door de *Qur‘ān* en de Profeet ﷺ als ons motto aannemen. Laten we dit evenwicht in ons hart, levensstijl, aanbidding en ons perspectief op zowel dit wereldse leven als het hiernamaals handhaven. Onthoud dat deze kijk en houding inherent zijn aan een oprechte en acceptabele aanbidding. Degenen onder ons met de meest nobele intenties, die belang hechten aan zowel dit wereldse leven als het hiernamaals, zijn degenen die zowel hun wereldse als eeuwige zaken serieus nemen.⁹ Ik eindig mijn *khutba* met de *du‘ā* van de Profeet: **“O Allah, maak mijn huidige wereld en mijn eeuwige hiernamaals goed voor mij. Schenk me in dit leven allerlei goedheid en overvloed aan zegeningen.”**¹⁰

**Redactie & vertaling: Ismail Mercimek
Islamitische Stichting Nederland (ISN)**

¹ Al-Qaṣaṣ, 28: 77.

² Jāmi‘ al-Ṣaghīr, II, 12.

³ Al-Baqara, 2: 143.

⁴ Muslim, al-Dhikr, 23.

⁵ Al-Bukhārī, al-Adab, 84.

⁶ Muslim, al-Nikāḥ, 1.

⁷ Al-Bukhārī, al-Īmān, 29.

⁸ Al-Rahmān, 55: 7-8.

⁹ Ibn Māja, al-Tijāra, 2.

¹⁰ Muslim, al-Du‘ā, 71.